

شنبه- ۹ اسفند ۱۴۰۴ - سال یازدهم - شماره ۲۴۲۵

۲ دانش دریا

بیانیه

همزمان با بیستمین سالگرد کنوانسیون کار دریایی صورت گرفت؛

صدور بیانیه «ILO» و سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO)

سازمان جهانی کار (ILO) و سازمان دریانوردی (IMO) بیستمین سالگرد تصویب کنوانسیون کار دریایی در سال ۲۰۰۶ را گرامی دانشتند.

به گزارش اقتصادسراسر آمد و به نقل از پایگاه سازمان جهانی کار (ILO)، سازمان جهانی کار و سازمان بین‌المللی دریانوردی تعهد خود را به کار شایسته در دریا مجدداً مورد تأکید قرار دادند.

در بیانیه سازمان جهانی کار به همین مناسبت آمده است:

بنابر گزارش اینا، نقطه عطف کنوانسیون کار دریایی با فراخوان مجدد برای کشتیرانی در جهانی عادلانه و پایدار و حمایت از حقوق دریانوردان مشخص شد. به مناسبت سالروز تدوین این کنوانسیون، سازمان جهانی کار (ILO) و سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO) بیستمین سالگرد تصویب کنوانسیون کار دریایی در سال ۲۰۰۶ را گرامی می‌دارند.

کنوانسیون کار دریایی معاهده‌ای متحکم محسوب می‌شود که شرایط کار و زندگی دریانوردان را در سراسر جهان تغییر داده و رقابتی عادلانه در کشتیرانی جهانی ایجاد کرده است.

این کنوانسیون توسط کنفرانس بین‌الن‌المللی کار دریایی از طریق یک اجماع بی‌سابقه سه‌جانبه تصویب شد. دولت‌ها، مالکان کشتی و دریانوردان، یک چارچوب جهانی جامع برای تنظیم شرایط کار و زندگی در یکی از بین‌المللی‌ترین صنایع جهان ایجاد کردند. در طول دو دهه گذشته، این کنوانسیون پیشرفت‌های ملموسی را برای میلیون‌ها دریانورد به ارغان آورده است. کنوانسیون کار دریایی ۲۰۰۶ با تعیین حداقل استانداردهای واضح و قابل اجرا در مورد شرایط اشتغال، دستمزد، ساعات کار و استراحت، محل اقامت، حفاظت از سلامت، مراقبت‌های پزشکی، رفاه و تأمین اجتماعی، و با پشتیبانی از آن‌ها با سازوکارهای قوی انطباق و اجرا، به طور مؤثر به تحقق کار شایسته در دریا کمک کرده است.

در عین حال، این کنوانسیون با کاهش رقابت ناعادلانه در حوزه کارهای غیراستاندارد، به ایجاد شرایط برابر برای مالکان کشتی کمک کرده است. با این کنوانسیون، ایمنی، کارایی و تساب‌آوری حمل و نقل دریایی، که ستون حیاتی اقتصاد جهانی است، تقویت شد. با وجود پیشرفت‌های غیرقابل انکار، چالش‌های قابل توجهی همچنان در این حوزه باقی است. دریانوردان و صنعت کشتیرانی همچنان با مشکلاتی مانند حملات غیرقانونی به کشتنی‌ها، رها کردن کشتنی‌ها و بنادر و جرم‌انگاری اقدامات دریانوردان و تعویق مزد و حقوق مواجه هستند. با این وجود، کنوانسیون کار دریایی ۲۰۰۶ با تعیین حداقل استانداردهای شفاف و قابل اجرا در مورد شرایط اشتغال، دستمزدها، ساعات کار و استراحت، محل اقامت، حفاظت از سلامت، مراقبت‌های پزشکی، رفاه و تأمین اجتماعی، و با پشتیبانی از آن‌ها با سازوکارهای قوی، به طور مؤثری به تحقق کار شایسته در دریا کمک کرده است.

قوة قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران اداره کل محترم ارشاد اسلامی استان مازندران

آگهی قانون تعیین تکلیف به شرح ذیل جهت درج در یکی از روزنامه‌های محلی و کثیرالانتشار به حضور ارسال می‌گردد. لذا خواهشمنداست در هر یک از مواعد منتشره تعداد دو نسخه از روزنامه را با سر برگ آن اداره کل ارسال فرمایید. آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه شهرستان ساری منطقه یک

برابر ای شماره ۱۰۰۸۸۳۱/۰۱۰۴۶۳۰۳۱۰۰۱ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۷ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه یک ساری تصرفات مالکانه خانم پری کلانتری فرزند محمدحسین نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین محصور مشتمل بر یک باب انباری به مساحت ۱۴۳/۰۴ مترمربع به پلاک ۳۱۲۴ فرعی از پلاک ۳۴۴۹ اصلی واقع در قریه گل افشان بخش یک ثبت ساری خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. کلاسه پرونده ۱۴۰۴/۳۱۰ تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۲/۰۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۲۴ شناسه آگهی: ۲۱۳۹۱۶۸

عباس رحمت پور رکنی رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه شهرستان ساری

شود، به همان نسبت از نظر پدافند غیر عامل آسیب پذیر است و می تواند طعمه مناسب و طمع برانگیزی برای جاسوسی علمی و صنعتی باشد. در این راستا، تقویت همزمان «قطب» و «قطب‌های جایگزین» می تواند میزان آسیب پذیری را کاهش دهد. فراموش نکنیم که از دیدگاه مدیران موفق هیچون شهید سر لشکر منصور ستاری، پژوهش و فناوری را انسان‌ها انجام می دهند نه دستگاه‌ها. هر جا که فردی با انگیزه و وجود دارد، باید از او حمایت شود و ساده‌ترین راه ر حمایت این هست که مانع وی نشویم و بعد به میزانی که از خودش لیاقت نشان داد حمایت شود. بر اساس این دیدگاه ایشان با شیوه دستوری قطب‌بندی موضوعات و اینکه یک مرکز قطب باشد و پس بقیه کار نکنند موافق نبودند. از منظر او چه کسی می تواند جلوی یک ذهن خلاق را بگیرد. هر کسی به میزان لیاقتش باید حمایت شود.

کم توجهی همزمان به مدیریت دانش و سرمایه اجتماعی

در آسیب شناسی انواع حکمرانی در کشورمان از جمله حکمرانی علمی، کم رنگ دیده شدن نقش «مدیریت دانش» و البته فراتر از آن نادیده گرفتن اهمیت «حافظه سازمان» است. این آسیب جدی با هر نوع رویکرد، در مدیریت راهبردی کشور و حتی حکمرانی کشور قابل مشاهده است. عموماً اجزای اصلی حافظه سازمان را در «فرهنگ سازمانی»، «فرایندها»، «اسناد و بایگانی‌ها» و در نهایت «خبرگان و پیشکسوتان سازمانی» می‌دانند. ضعف در هر یک از این اجزا نشان دهنده نادیده گرفتن یا کم رنگ دیده شدن در اسناد و برنامه های بالادستی است. به عنوان یکی از دلایل مثال نارضایتی بازنشستگان کم توجهی سازمان‌ها پس از بازنشستگی است. این کم توجهی صرفاً معیشتی نیست، بلکه نادیده گرفته شدن تجربیات آنها نیز یکی از دلایل نارضایتی به شمار می رود. البته جای تعجب نیست. وقتی عمده سازمان‌ها دارای سطح بلوغ مدیریت دانش سه از سطوح بلوغ مدیریت دانش ۵ گانه هستند، هنوز باور اهمیت بهره‌گیری از تجربیات پیشکسوتان و بازنشستگان در مسیر توسعه سازمانی برای برخی از مدیران عالی نامشخص است.

به ضعف در هر دو رویکرد مدیریت دانش اشاره شد. رویکرد نخست مدیریت دانش مبتنی بر مدیریت بر تجربیات و درس آموخته‌ها و مستندات و رویکرد دوم مدیریت دانش مبتنی بر مدیریت بر دستاوردها و یافته‌های علمی، پژوهشی و فناوری بر اساس یک سند بالادستی است. ویژگی مهم در هر دو نوع رویکرد، «سرمایه اجتماعی» است. متغیر سرمایه اجتماعی در هر سازمانی بر سایر متغیرها نظیر «ساختار»، «اعتبار» و گاهی بر متغیر «سرمایه انسانی» نیز اولویت دارد. در واقع اعتماد کارکنان به سازمان، مشارکت و حل بسیاری از مسائل را در پی خواهد داشت. علاوه بر اعتماد افراد به سازمان، اعتماد بین سازمان‌ها و تعامل و هم افزایی در سطح ملی و بین‌المللی نیز اثر گذار است. در واقع سرمایه اجتماعی درون سازمانی، بین سازمانی و برون سازمانی، از جمله عوامل اصلی توسعه فردی و سازمانی محسوب می‌شوند. مدیریت در هر سطحی بدون در نظر قرار دادن سرمایه اجتماعی از پیش شکست خورده محسوب می‌شود. به ویژه در دوران کنونی که «سرمایه اجتماعی» را «درمان همه مشکلات و دردهای اجتماعی» می‌دانند.

کاربست نشدن بسیاری از یافته‌های پژوهشی و تکرار بی‌مورد پژوهش‌ها در سازمان‌های موازی، ضعیف بودن همگرایی دانشی و ضعف هم افزایی سازمان‌های مختلف نتیجه کم رنگ بودن نقش مدیریت دانش و همچنین سرمایه اجتماعی در اسناد بالادستی علمی کشور است.

تغییر و حداقل به روزرسانی اسناد بالادستی علمی، پژوهشی و فناوری کشور مبتنی بر واقعیت‌های موجود، نه تنها برای رشد و توسعه علمی کشور از ضرورت بالایی برخوردار است بلکه برای ادامه حیات سازمانها اهمیت دارد.

گروه دانش – رضا جهانفر – کشورها برای افزایش قدرت ملی، حل نظام مسائل و ایجاد برتری در برابر دشمنان به ارتقای جایگاه علم و فناوری نیاز دارند.

سه روش اساسی در مسیر ارتقای قدرت ملی کشورها و مکمل سایر روش‌ها در حوزه‌های دیگر اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و... عبارتند از خریداری آخرین نسخه از فناوری‌های برتری بخش به بهای گزاف از خارج از کشور، تولید محتوای علمی و پژوهشی و طی مسیر تحقیق، نوآوری و توسعه و در نهایت روش سوم که ترکیبی از دو روش پیشین-یعنی هم خرید از خارج و هم افزایش توان تولید بومی علم و فناوری-است.

فناوری قابلیت حل عمده مسائل را دارد. به گزارش اقتصادسراسر آمد، دکتر رضا جهانفر؛ محقق و پژوهشگر در نوشتاری به «سراسر آمد» آورده است: در کلان روندهای مورد مواجه حکومت‌ها نیز «علم و فناوری» جایگاه ویژه خود را دارد. «علم و فناوری» زندگی انسان‌ها را از در تمام سطوح حاکمیت و در تمام اقصشار، تحت تأثیر قرار می‌دهد. سرمایه گذاری اثربخش در علم و فناوری منجر به افزایش توان اثر گذاری علم و فناوری و در نهایت توسعه کشور می‌شود. در این میان اگر چه تقویت زیربنای علمی کشور مبتنی بر اجزایی نظیر تعداد دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها، مراکز علمی و فناوری، اساتید، دانشمندان، پژوهشگران، دانشجویان، رویدادهای علمی و پژوهشی، میزان تولید محتوای علمی و پژوهشی، میزان اختصاص بودجه و سرمایه گذاری بر روی علم، نوآوری و فناوری و چندین عامل دیگر رقم می‌خورد و منجر به توسعه خواهد شد، ولی نباید فراموش کرد که نظارت بر نحوه عملکرد هر یک از اجزای یاد شده بالا، منجر به افزایش اثر گذاری علم و فناوری بر فرایند توسعه کشور و گام برداری در مسیر حل نظام مسائل خواهد شد.

مشاهدات نشان دهنده این واقعیت است که برخی از اجزای اثر گذار بر فرایند اثر گذاری علم، نوآوری و فناوری نیازمند بازتنظیم و قرار گرفتن در مسیر صحیح حرکتی و حتی تغییر رویکرد هستند. چند مورد از اقدامات علمی، پژوهشی و فناورانه که در کشورمان نیازمند باز تعریف و بازنگری هستند عبارتند از؛

داستان قطب بندی علمی، پژوهشی و فناوری

از جمله بخش‌های پر حاشیه اسناد بالادستی علمی، پژوهشی و فناوری، قطب بندی‌ها به شمار می‌رود. برخی از نقشه‌های علمی کشورمان، قطب‌بندی‌هایی را به ارغان آورده‌اند. در مقابل مدیران عالی موفق در این حوزه، موافق قطب بندی نیستند.

تعدادی از اساتید بر این باورند که در مسیر ارتقاء سطح بلوغ مدیریت دانش سازمان‌ها، قطب بندی رده‌های پژوهشی یکی از ملزومات توسعه محسوب می‌شود. در مقابل عده دیگری به آسیب‌های قطب بندی اشاره می‌کنند. انحصار گرایی و ایجاد مانع برای سایر رده های پژوهشی در مسیر مرجعیت علمی از آفات محتمل قطب بندی علمی و پژوهشی محسوب می‌شود. ضمن اینکه قطب‌بندی احتمالاً رقابت سالم و متوازن در جذب منابع مختلف از جمله منابع مالی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. موافقان و مخالفان قطب بندی هر کدام دلایلی برای ارجحیت دیدگاه خود دارند.

در میان این نظر های متفاوت، توسعه متوازن همه قسمت‌های دارای توانمندی باید مد نظر باشد. در واقع قطب‌بندی نباید به بهای ناکارآمدی سایر بخش‌ها منجر شود. بلکه همزمان با تقویت قطب اصلی، سایر قسمت‌های اصلی نیز باید تقویت شوند. باید توجه داشت که انباشت دانایی و توانایی در قطب علمی و پژوهشی می‌تواند، آن را آسیب‌پذیر کند. هر چقدر که یک رده پژوهشی با انباشت دانایی و توانمندی در هر حوزه‌ای مواجه باشد و عنوان قطبِ موضوع شناخته

«سراسر آمد» بررسی می‌کند؛

حوزه علم، پژوهش و فناوری در گرو یک تصمیم بزرگ!

از ناکارآمدی رویدادهای علمی و پژوهشی تا کم توجهی به مدیریت دانش و سرمایه اجتماعی

یافته‌های نوین علمی و پژوهشی، ایجاد فضای مناسب تعامل بین کنشگران علمی و پژوهشی، تکمیل بانسک اطلاعاتی پژوهشگران و ... است. انتظار این است که نتیجه برگزاری رویدادهای علمی افزایش رضایت‌مندی ذینفعان است. برگزاری هر رویداد در کشورمان، همراه با اختصاص هزینه‌های فراوان است و اگر به اهداف پیش بینی شده در رویدادها دست می‌یافتیم، اینکه در جایگاه بهتری از توسعه قرار داشتیم. به نظر می‌رسد که در برخی از موارد تقدیر شش‌دانگ در رویدادهای علمی و پژوهشی نظیر همایش‌ها و جشنواره ها، صرفاً بر اساس معیارها و ضوابط فنی و علمی و پژوهشی تعیین و معرفی نمی‌شوند که همین مسئله هم بر ناکارآمدی این رویدادها اثر گذار است. برگزاری رویدادهای غیر ضروری و هزینه کرد بودجه‌های سازمانی برای ترویج مطالب غیر علمی و مبتنی بر شبه علم نیز از مصیبت‌های این عرصه بشمار می‌رود که در نهایت منجر به ارائه دادهای نادرست، تجزیه و تحلیل نامناسب، خطای شناختی و اشتباهات محاسباتی و در نتیجه ایجاد تاوان ملی برای کشور است.

وضعیت آشفته نشر کتاب و نشریات ادواری

نشر کتاب و نشریات ادواری (همانند فصلنامه، ماهنامه و...)، ابزاری برای ثبت، انتقال، تسهیم و کاربست یافته‌ها و دستاوردهای علمی و پژوهشی محسوب می‌شود. به رغم اهمیت روز افزون نشر در فرایند دستیابی سازمانها به سطح بلوغ بالاتر مدیریت دانش و حتی البته بنیان شدن، وضعیت نشر در کشورمان، نیازمند بازنگری و ارتقاء است. شرایط نشر کتاب در کشورمان به گونه ای است که گفته می‌شود از چندین هزار ناشر دارای پروانه نشر در ایران صرفاً بخشی از آنها دارای فعالیت در حوزه نشر کتاب هستند. البته باید گفت که کیفیت متون منتشر شده در کتاب‌ها به نسبت گذشته دارای آسیب‌هایی نظیر کتابسازی، اتحال، سسرت علمی، تحریف و فراموشی و... است. از سوی دیگر کتاب‌های منتشر شده توسط ناشران دانشگاهی کمتر مورد اقبال مخاطب هستند اما اگر همان کتاب توسط یک ناشر عمومی منتشر شود، استقبال بیشتری از کتاب می‌شود. در نمایشگاه بین‌المللی کتاب نیز شاهد بودم که گاهی از اوقات تمایل ناشران دانشگاهی برای حضور در سالن ناشران عمومی بیش از استقرار در سالن ناشران دانشگاهی است. رابطه عجیب افزایش انتشار تعداد عناوین کتاب و کاهش شمارگان هر کتاب، حتمالاً نشان دهنده اشتیاق برای رزومه سازی و کاهش شمار مخاطب است. البته تغییر ذائقه مخاطب و افزایش تمایل به بهره‌گیری از کتابهای صوتی و پادکست در کنار عوامل دیگر همچون گرانی کاغذ و در نتیجه کتاب، افزایش قابلیت دسترسی و بهره‌گیری از منابع موجود در فضای مجازی و پایگاه‌های اینترنتی، تغییر اولویت بهره‌گیری از کتاب در سبید فرهنگی خانوار به نسبت سایر محصولات علمی و فرهنگی، و چند عامل دیگر به این مسئله دامن زده‌اند. که البته هم فرصت‌ها و هم تهدیداتی در این خصوص قابل تصور است.

در خصوص نشریات ادواری هم باید گفت که برخی از نشریات فاقد درجه علمی –به ویژه در حوزه علوم انسانی –در تولید محتوای ناب و نافع، موفق‌تر از نشریات دارای درجه علمی عمل کرده‌اند. این در حالی است که برنامه‌ریزی و پیش بینی بر این بود که فصلنامه‌های دارای درجه علمی موفق‌تر از سایر نشریات عمل کنند. و البته به رغم همه موارد بالا هنوز برخی از سازمان‌ها در سر درگی بسر می‌برند که سناد تخصصی کتاب و نشریات در قسمت فرهنگی سازمان است یا در قسمت پژوهشی. با هر رویکردی که به کتاب و نشریات ادواری نگاه شود، فراموش نکنیم که در فرایند مدیریت دانش، نشر یکی از ابزارهای مطمئن برای ثبت، انتقال، تسهیم و کاربست یافته‌های علمی و پژوهشی است و ضعف در نشر هم دارای خسارات فرهنگی و هم دارای خسارات علمی و پژوهشی برای سازمان‌ها خواهد بود.

سردرگمی سیاستگذاران واجراکنندگان؛ بالاخره مقاله مهم است یا خبر؟

برخی از ارائه کنندگان اسناد بالادستی از اهمیت حل مسئله به نسبت مقاله سخن می‌گویند اما مبنای ارزیابی در بسیاری از پایگاه‌های رتبه بندی جهانی، مقاله به شمار می‌رود. فراموش نکنیم که مسیر تولید دانش و برتری علمی در جهان، مسیری استاندارد است. خروجی مقاله از یک اثر پژوهشی، اعتباربخش به آن پژوهش و گام برداری در مسیر کاربریت پژوهش است. کاهش تعداد مقالات منتشر شده در نشریات بین‌المللی معتبر در سطح دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های کشور، منجر به افت جایگاه پژوهشی کشور در نظام های رتبه بندی علمی جهان و حتی تنزل جایگاه دانشگاه‌های ایران و کم رنگ شدن اعتبار دانشگاه در منظر بین‌الملل و در نتیجه کاهش جذب دانشجوی خارجی خواهد شد. کاهش جذب دانشجوی خارجی نیز منجر به کاهش درآمد دانشگاه‌ها و به وجود آمدن مسائل جدید و ناتوانی در حل مسائل پیشین و افزایش بروز بحران خواهد شد. در واقع تغییر رویکرد نه تنها مسله ای را حل نکرد بلکه منجر به زایش مسائل جدید شد.

البته با روند موجود و افزایش فعالیت کشورهای همسایه نظیر ترکیه و عربستان، دیگر نمی‌توان به راحتی حتی به جایگاه دوم منطقه نیز دست یافت. کسب رتبه پژوهشی و کسب رتبه فناوری با یکدیگر در ارتباط است. افت رتبه پژوهشی هشدار دهنده افت رتبه علمی و فناوری در سالهای بعد است. کشوری که سطح بالای تولید محتوای علمی نداشته باشد، دچار افت تولید مقاله هم می‌شود. افت در پژوهش، نوآوری و فناوری مکمل یکدیگر در فرایند ناموفق بودن اجرای اسناد علمی بالادستی است. حداقل سودمندی انتشار مقاله، تقویت هویت علمی پژوهشگر است.

تحریم: مکمل ناکارآمدی سیاست خارجی

تحریم‌ها هم مزید بر ناکارآمدی داخلی شده است. امکان برقراری ارتباط مناسب علمی با سایر کشورهای توسعه یافته و به‌رومندی از مزایای دیپلماسی علمی بین‌المللی برای پژوهشگران ایرانی بسیار محدود شده است. ضعف در سیاست خارجی و برقراری دیپلماسی علمی بین‌المللی، با تعداد کم رایزن‌های علمی در سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور در ارتباط است. برنامه وزارت خارجه برای پشتیبانی از دیپلماسی علمی بین‌المللی نیازمند ارتقاء است.

تغییر زمین بازی تولید محتوای علمی؛ ضعف بخش خصوصی

اگرچه به صورت مرسوم نوآوری و تولید محتوای علمی، پژوهشی، فناوری و صنعتی در سازمان‌های حاکمیتی پیش از سایر سازمان‌ها رقم می‌خورد، اما به نظر می‌رسد که بخش غیردولتی و خصوصی در برخی از مواقع زودتر از بخش دولتی محتوای علمی، پژوهشی و فناورانه را بارور کرده‌اند. در این راستا تعامل و ارتباط با دانشگاه‌ها و شرکت‌ها و سازمان‌های کنشگر علوم، تحقیقات و فناوری بیش از گذشته اهمیت یافته است.

مدیران موفق مسلط بر تغییر زمین بازی هستند و تغییر مکان تولید محتوای علمی از محیط دولتی را مدیریت کرده و با افزایش تعامل با سرچشمه‌های دانشی و تولید محتوای علمی، ارتقای علمی سازمانی را تسریع می‌کنند.

ناکارآمدی رویدادهای علمی و پژوهشی

از جمله اهداف برگزاری رویدادهای علمی نظیر جشنواره، همایش، نشست، گردهمایی و...، تکريم و ایجاد زمینه ارتقای منزلت اجتماعی کنشگران علمی و پژوهشی، ارائه

بدون شرح

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریب‌نازیزی - اقتصاد سراسر آمد